

KAISA IKOLA

SAGA
EGMONT

HULLU LUOKKA

HOITAA HOMMAT

Hullu luokka hoitaa hommat

Kaisa Ikola

Hullu luokka hoitaa hommat

SAGA Egmont

Hullu luokka hoitaa hommat

Cover image: Shutterstock

Copyright © 1994, 2022 Kaisa Ikola and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788728529645

1. POD edition

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

VAROITUS!

Kirja sisältää huumoria!

1. luku

Ellei Anna olisi itsenäisyyspäivän aikoihin saanut kirjettä Helsingissä asuvalta serkultaan, olisi 9B:ssä kokonaista kaksi ja puoli viikkoa jatkunut hiljaiselo muuttunut huolestuttavaksi. Mutta kirje tuli, ja niinpä Anna oli täynnä intoa eräänä tyypillisenä suomalaisena syystalven aamuna, jolloin luokka kokoontui mutalätäköiden läikittämin kengin äidinkielenluokan eteen.

– Kuulkaa kaikki! hän hihkui. – Eiks teidänkin mielestä meidän pitäis tempasta jotenkin?

– Mä luulen, et Aliisan pitäs enste toipuu siitä lumipallosta, jonka Loiva tempas torstaina opettajainhuoneen ikkunan läpi Aliisan kahvikuppiin, Kyösti arveli.

– Äh, mä tarkotan, et meidän pitäs tehdä jotain myönteistä, luokkahenkee kohottavaa, tajuuttekste? Kattokaas, mun serkku Hesasta kirjotti, niiden luokka on keränny viime vuonna rahaa ja ne lähtee leirikouluun Ranskaan ens keväänä, Anna hehkutti.

– Pitäskö meidän osallistua niiden keräykseen vai? kysyi Herbert.

– Ääliö, Anna tokaisi pikemminkin tavan vuoksi. – Mä tietty tarkoitan sitä, et me voitas kanssa koota rahaa ja tehä vaikka luokkaretki.

– Ei siitä tuu mitään, Emilia sanoi. – a) Aliisa ei enää ikinä lähe meidän kanssa retkelle sen jälkeen, mitä Lintsillä tapahtu viime keväänä¹, b) jätkät ei takuulla tekis mitään asian hyväks ja c) meillä on koko kevät niin täynnä tasokokeita et saadaa olla onnellisia jos ehditään välillä pizzalle Casanovaan.

– Hyi mikä pessimisti, moitti Miina.

– Joo, teissä ei oo yhtään innostusta, Anna hihkui.

– Mitä sä täällä agitoit? kysyi Loiva, joka samassa lampsi käytävää pitkin.

– Häh, Loiva, mitä sä täällä teet? ulvoi Herbert. – Sähän tuut ajoissa kouluun!

– Joo, musta tuntukin kotona, et mulla on kuumetta, Loiva tokaisi ja töpsähti istumaan Emilian viereen. – Mitä te hommaatte?

– Luokkaretkeä, ilmoitti Robin, jolle koko sana oli vallan uusi.

– Anna vaatii, et me aletaan koota rahaa moista varten, selvitti Emilia.

– Ei mulloo rahaa, isä on vieläkin nihkee viikkorahan suhteen, ja parturirahaa se ei suostu antaan ollenkaan, Loiva ilmoitti.

– Sullon sitte traumaattinen nuoruus, Herbert irvisti.

– Joo, tän mä muistan muistelmistani. Emilia, vippaa vihkoos, mä en jaksanu tehä eilen niitä kielioppitehtäviä.

– Sä oot mahdoton, Emilia moitti. – Tällä menolla susta ei ikinä tuu vastuuntuntosta aikusta!

– Mä rupeenkin poliitikoks. Loiva sieppasi Emilian ojentaman vihon ja alkoi tuhertaa tehtäviä omaansa.

Samassa Sputnik leijaili portaita alas Akun luokasta karttakeppi kädessään.

– Teillähän on nyt lehtori von Hertzenin tunti, eikö niin? hän kysyi.

– Joo, on, Loiva sanoi ja sulki vihkonsa.

– Palauttakaa siinä tapauksessa tämä karttakeppi hänelle, lainasin sitä eilen viimeisellä tunnilla ja se oli jäänyt luokkaani. Sputnik ojensi kepakon Loivalle ja kirmasi tiehensä.

– Miks sen tarvi Aliisan karttakeppii lainata? Herbert kysyi. – Onhan Akun luokassa keppi.

– Ai ni joo, sä olit silloin pois... Miina muisti. – Toissapäivänä ruotsintunnilla Loivan piti kääntää joku lause, joka alko et "Mormor sade att björnen..." ja jotain, ja se käänsi et "Karhu sanoi että murmur". Silloin Aku alko voihkii ja iski karttakepin poikki polveaan vasten, minkä jälkeen se voihki vielä enemmän ja sit se kuskattiin ambulanssilla sairaalaan. Tietääks kukaan mitä sille kuuluu?

– Mä juttelin Aliisan kans eilen ja se sano et Akun polven nivelside oli jouduttu leikkaan, Siiri sanoi. – Ne lääkärit oli vaan ihmetelly vähä sairaalassa, kun Aku nukutuksesta herättyään oli mutissu "Björnen sade att murmur". Sit se oli ruvennu toipuun ihan kivasti, paitsi et kun se sai sen meidän Parane pian -kortin joka me lähetettiin Komeetan mukana, ni se oli menny aika heikoks... Loiva, mitä sä teet?

– Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta! Loiva hihkui kuin mikäkin muskettisoturi, sohi ympäri karttakepillä ja seivästi lopulta Siirin repun. – Haa, vihollinen on voitettu!

– Ei mun äikänpkirja oo tehny sulle mitään pahaa, Siiri sanoi moittivasti ja pelasti reppunsa, mutta Loiva oli jo muuttunut intiaaneja jahtaavaksi uudisasukkaaksi, tähtäsi karttakepillä koulun perustajan uhkaavaa kuvaa käytävän seinällä ja karjaisi "PANG!"

Kuului hirvittävä räsähdys. Kuva oli pudonnut kivilattialle, kehykset olivat palasina ja maalaus halki.

Koko käytävä hiljeni, ja ensimmäistä kertaa 9B näki Loivan pelästyneenä. Emilia vinkaisi ja painoi kasvonsa reppuun ja Herbert koetti muistella, missä oli nähnyt koulun ensiapukaapin, sillä Aliisa kirmasi puolijuoksua käytävää pitkin.

– Mitä ihmettä täällä on tapahtunut? hän kiljui.

Loiva astui hänen luokseen, ojensi karttakepin ja tunnusti nöyrästi:

– Mä ammuin sen.

Aliisa haukkoi hetken henkeään, sitten hän sieppasi karttakepin, iski sen säpäleiksi lattiaan, avasi oven ja karjaisi:

– Sisään siitä, jokainen, tai minä en vastaa seurauksista!

Toisella tunnilla oli jälleen ruotsia, ja 9B huokasi yhtenä miehenä, kun Sputnik ilmestyi paikalle. Mikäli tämä olisi yhtä tiukka- ja pöyryinen ruotsin- kuin yhteiskuntaopinopettajan sijaisena, olisi heillä edessä ankarat ajat.

– Mä en tajuu missä välissä toi jätkä opiskelee, Loiva mutisi Emilialle. – Sehän pyöräilee aina täällä!

– Ehkä se pitää sapattivapaata. Mut katot nyt sitten että oot kunnolla, mä luulen et Aku on selvittänyt sille meidän ruotsintaitoja.

– Hei, miks sä oot meidän sijaisena? Herbert samassa kailotti luokan mönkiessä paikoilleen. – Sähän luet historian ja yhteiskuntaopin opettajaksi!

– Kun ei saatu pätevää sijaista niin otettiin sopiva, Sputnik tokaisi ja läimäytti pöydälle läjän lehtiä. – Niin, lehtori Vankka soitti minulle eilen aamulla ja toi julki muutamia ajatuksia teidän ruotsinopinnoistanne... Siksi ajattelin, että emme nyt perehdykään kirjan käännökseen.

– Jee! kiljui Loiva ja olisi kai heittänyt kärrynpyörän käytävällä, ellei Emilia olisi tarttunut häntä paidankauluksesta.

– Minä kävinkin sitten eilen koulun jälkeen tuolla divarissa ja ostin sieltä kaikki vanhat Kalle Anka -lehdet jotka löysin. Me käännäimme näitä tarinoita. Sputnik alkoi jakaa lehtiä.

– Uskomatonta! Herbert sähisi. – Näähän on kaikki suomennettu, senkun ettii suomalaisen version ja...

– Minä tiedän sen kyllä, keskeytti Sputnik, jolla oli ikävä tapa kuulla kaikki mitä ei ollut hänen korvilleen tarkoitettu. – Ja olen jo etsinyt suomalaiset versiot, joista seuraan teidän suomentamistanne. Jos yksikin lause käännetään sanasta sanaan samoin kuin suomalaisessa tekstissä, en vastaa seurauksista... Aloitetaan.

Niin aloitettiin, ja niillä muutamalla ruotsintunnilla, joilla Sputnik oli sijaisena, oppi 9B enemmän ruotsia kuin koko yläasteaikanaan yhteensä.

Hullu luokka päättää lähteä suurelle luokkaretkelle! Pulmana on enää keksiä, mistä kerätä retkeen tarvittavat rahat. Ei aikaakaan, kun ystävykset Miina, Emilia, Anna, Loiva ja Herbert pistävät töpinäksi ja luokka on kyhännyt pystyyn oikean näytelmän. Mitä kaikkea onkaan vielä edessä, kun huvattomuuksistaan tunnettu luokka lähtee tempaukseen mukaan?

Teos on riemastuttavan ”Hullu luokka” -sarjan viides osa. Sarjassa seurataan yläkoululaisten vauhdikasta elämää 8. ja 9. luokalla. Sarjan kaksi ensimmäistä teosta Kaisa Ikola kirjoitti yhdessä Minna Kulmalan kanssa.

Kaisa Ikola (nyk. Viitala) (s. 1974) on suomalainen historian­tutkija ja kirjailija. Ikola on kirjoittanut erityisesti lasten- ja nuortenromaneja, joista ensimmäisen hän julkaisi ollessaan 13-vuotias. Ikolan rakastetuimpiin teoksiin kuuluu huvaton Hullu luokka –sarja.

